

4

2023

En del af noget større

Indhold – En del af noget større

3 At være ét, men ikke ens

– leder

4 Vibeke er klar til forandring

– portræt af BaptistKirkens nye formand

7 Vi lever af relationer

– om vores samarbejdsorganisationer

8 Støtte til flygtninge fra Myanmar

– BWA arbejder også med burmesiske flygtninge

10 Håb midt i tårer

– EBFs arbejde i Ukraine

12 Europæisk netværk giver inspiration til arbejdet blandt flygtninge

– om Evangelisk Alliances arbejde

14 Kirken i Afrika vokser eksplosivt

– om baptister i Nigeria

16 Ufrivilligt sendt ud i verden

– alverdens baptister mødtes i Norge

18 En europæisk vagthund og ven

– om Den Europæiske Kirkekonference

20 Kirkernes Verdensråd

– et forum for verdens kirker på tværs af forskellene

22 På kanten af krise

– om sommerens valg til BaptistKirkens ledelse

23 Nye medlemmer af ledelsen

– præsentation af de nyvalgte ledelsesmedlemmer

26 BaptistKirken er nødt til at finde en ny vej

– om BaptistKirkens revitaliseringsproces

28 Fra ris med ske til smørrebrød med kniv og gaffel

– en ny danskers blik på Danmark

30 Elsk din næste – og du har vor Herre som rejsefælle

– serien ›Fordi jeg tror‹

31 BaptistKirken ansætter en integrationsmedarbejder

31 Navne

32 Alle i Vrå kender baptistkirken

– serie om menigheder

34 Sundhedsarbejde i Myanmar

– det er svært at hjælpe, men vi forsøger

36 Min offergave skal være at kigge ligeud

– klumme

[📷] Kyle Gleen
– Unsplash

Udgivet af Baptistkirken i Danmark
Nummer 4, 2023 – 170. årgang

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 5: 15. december. Deadline 16. oktober
Nr. 1: 9. februar 2024. Deadline 4. december
Nr. 2: 26. april 2024. Deadline 19. februar

baptist.dk kan læses på www.baptist.dk.
Følg også bladet på Facebook.

Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør
tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com
Jamie Lynn Cunningham,
tlf. 6089 1441, jamielynn.cunningham@yahoo.com
Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, lm-h@outlook.dk
Renathe Zimmermann,
tlf. 6165 2656, renathezimmermann@gmail.com
Gitte Elleby, redaktionssekretær
tlf. 2299 0424, gitte@baptistkirken.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD: Ole Engel

At være ét, men ikke ens

Jeg var heldig i 1999. Næsten færdig med at læse på Baptisternes Teologiske Seminarium fik jeg ni ugers studium i Jerusalem. Vi var syv unge – jeg var selv 39! – fra Skandinavien og otte unge teologer fra det sydlige Afrika. Jeg var den eneste baptist blandt anglikanere, reformerte, lutherske, en missionsforbunder og andre kirkeretninger, jeg ikke kender navn på.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Kyle Gleen – Unsplash

Det var utrolig givende, både teologisk og kulturelt. Hvor var vi forskellige! Den sidste aften skulle vi give hinanden opmuntringer, og én sagde til mig, at han aldrig havde oplevet nogen, der var mere baptist. Jeg syntes ikke, at jeg havde gjort noget væsen af mig. Siden har jeg erfaret, at jeg bliver stærkere i min egen tro, når jeg mødes med mennesker, der tænker anderledes. Åben for ny inspiration for jeg ved, at vi ikke har patent på sandheden. Det kan være temmelig udfordrende.

Den mangfoldige Kirke

Jeg bliver så taknemmelig for Kirken med stort K. Den universelle kirke, som er så mangfoldig. Jeg behøver ikke gå

længere end til baptister fra andre verdensdele. De tænker anderledes end os. Og tak og lov for det, for ellers kunne de ikke tale ind i deres samfund og kultur.

Derfor er det Guds nåde, at kristne de seneste godt 150 år har (op)fundet fællesskaber på tværs af kirkesamfund. Der er eksempler nok på, at kristne har krigedes indbyrdes. Kirkesplittelser i 1054 og igen i reformationen i 1500-tallet – og antallet af kristne kirker er eksploderet siden da. Så meget mere er der brug for fora, hvor vi taler sammen.

Kristen enhed

Jesus sagde: »Ikke for dem alene (disciplene) beder jeg, men også for dem, som ved deres ord tror på mig, at de alle må være ét, ligesom du, fader, i mig og jeg i dig, at de også må være i os, for at verden skal tro, at du har udsendt mig.«¹

Den kristne enhed er en forudsætning for, at mennesker kan komme til tro på Jesus som Guds udsendte menneskesøn. Derfor handler dette blad om de internationale fællesskaber, Baptistkirken er en del af. Må vi alle være ét, men ikke ens.

»Jeg ved, at vi ikke har patent på sandheden.«

1 Johannes-evangeliet kap. 17, vers 20-21

Grafisk design: pedersen & pedersen
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo
Oplag: 2.800

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne.

Baptistkirken i Danmark
Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708 – mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed.
Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet.

Gaver til baptist.dk: Kan indbetales på 3201 10042879 eller MobilePay 90519 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Vibeke er klar til **forandring**

Vibeke Dalsgaard, den nye formand for Baptistkirken i Danmark, er en engageret arbejdshest, der ønsker at gøre noget, før det går galt.

»» Jeg har på mine gamle dage fundet en ro i at være elsket. ««

[≡] Renathe Zimmermann
[📷] Astrid Melkær Andersen
og Gitte Elleby

En 11-årig pige ser sammen med sin far en gudstjeneste i TV, hvor en ung pige bliver døbt. Hun spørger, hvad der foregår, og svaret er, at det er baptister, der døber voksne og – »det er jo nok det rigtige«. Pigen bliver meget grebet af det, går på biblioteket og låner alt om baptister og bliver en klog lille pige, der ved, at hun skal være baptist. Men meget

kommer i vejen – først konfirmationen og siden alt det andet, som følger med i Vibekes aktive liv, endda otte år i menighedsråd i Folkekirken, før tiden er inde til at »komme hjem« og blive døbt i baptistkirken. Vibeke beskriver sig selv som værende troende hele livet med en »usvigelig sikkerhed om en kærlig far på jorden og en kærlig far i himlen«.

Vibeke er ikke vokset op med kirkegang, men i et hjem, hvor man var meget aktive i KFUK-spejderne, og hvor der blev debatteret meget, og med en far, der insisterede på, at man trods uenighed skulle tage stilling. Vibeke lærte at være med i samtalen: »Når man rækker fingeren op og blander sig, bliver man valgt til ting.«

Den sociale indignation og lederen

Spejderarbejdet og Vibekes tidlige færd som leder indenfor pædagogfaget betød, at den sociale indignation vågnede, fordi hun så mange børn og familier, der havde det svært. »Jeg opdagede, hvor privilegeret jeg var, og hvor mange der ikke var.« Vibeke måtte være med til at skabe andre vilkår, hvilket betød engagement indenfor politik i SF: »Jeg har altid ment, at vi skal gøre noget, inden det går galt«. Vibeke er nu medlem i Det radikale Venstre, men har afmeldt formandskabet i lokalkredsen til fordel for ledelsesarbejdet i BaptistKirken.

Den afgående formand, Per Beck, holder tale for Vibeke, efter hun er blevet valgt til ny formand.

»Nu sidder jeg med en ledelse, der bestemt ikke er enige, og jeg bliver helt entusiastisk.«

Efter fire år i Aalborg Byråd med pause fra pædagogverdenen blev Vibeke klar over, at det var nødvendigt med noget mere viden om forandringsprocesser. »Jeg forstod jo ikke, hvorfor noget gik godt og andet ikke.« En merkonomuddannelse blev begyndelsen, og herefter fulgte en diplomuddannelse i offentlig ledelse og en master i læring med speciale i forandringsprocesser. »På universitetet lærte vi, at her hos os synes vi ikke noget. Vi véd det, eller vi undersøger det. Halvprivate holdninger duer ikke i det professionelle rum.«

Det vil hun bl.a. bringe med til den nye ledelse i BaptistKirken sammen med den erfaring, at de vil blive mødt af mange holdninger og måske ikke så mange »likes«. »Dem skal vi give til hinanden. Men det er vigtigt at have de mange holdninger med i drøftelserne.«

Hvem er Vibeke?

Vibeke er et ordentligt menneske med en høj arbejdsmoral, stor ansvarsfølelse og et blik for de svage.

»Alle har nådegaver, men ikke alle gør så meget væsen af sig. Jeg ser dem og kan påskønne dem, selvom de arbejder i det stille.«

Vibeke har stadig sit sociale engagement og glædede sig meget, da vi som lille kirke udtalte os om de syriske flygtninge. »Vi skal selvfølgelig ikke udtale os om alt muligt, men når det er nødvendigt med en kirkelig stemme, bør vi være der.«

En del af BaptistKirkens nyvalgte ledelse. Fra venstre Vibeke Dalsgaard, Christian Bylund, Tine Kragh, generalsekretær Torben Andersen, Bodil Højbak Møller og Lasse Åbom. Fraværende er Moses Lal Bawi Peng og Pia Duebjerg Andersen.

→ Som barn og ung havde Vibeke et lavt selv-værd og troede, hun skulle gøre sig fortjent til andres kærlighed. »Det ligger i mit DNA, at jeg skal gøre noget godt.« Vibekes skuldre bærer til tider meget af ansvaret, men hun er bevidst om, at det ikke er sandheden. »Jeg skal altid huske på, at vi er flere om opgaven, og jeg skal have tillid til de andre.«

Energien og prioriteterne

Når man som Vibeke engagerer sig, er klar i mælet og ikke er bange for uenigheder, kan det ikke undgås, at man møder modstand. Her har troen og samtalerne med Gud givet

»Den bedste beslutning, da jeg endelig blev døbt som 50-årig.«

Vibeke kræfter til at fortsætte med at kæmpe for det, hun mener, er det bedste. »Jeg har også på mine gamle dage fundet en ro i at være elsket.«

Smil og glæde kommer frem på Vibekes ansigt, når hun skal beskrive, hvor hendes energi kommer fra. »Fra at være sammen med inspirerende mennesker med forskellige synspunkter. Selvom jeg er leder, er jeg også et udpræget holdmenneske, og jeg elsker uenighed og diskussioner, hvis det kan føre til konstruktive løsninger. Nu sidder jeg med en ledelse, der bestemt ikke er enige, og jeg bliver helt entusiastisk.«

»I min familie har vi som i min barndom altid diskuteret meget. På trods af, at vi er medlemmer af tre forskellige trossamfund og flere partier, er vi meget tætte, og vi deler synspunkter med stor fornøjelse.«

BaptistKirken

Vibeke er klar til at gå ind i revitaliseringsprocessen og er overbevist om, at det ender med en god fremtid for BaptistKirken. »Vi har noget helt unikt at tilbyde omkring tro, demokrati og fællesskab, og det skal bevares. Jeg havde virkelig fornemmelsen af Helligåndens tilstedeværelse, da en krise blev ændret til et håb i løbet af den frokostpause, hvor menighederne fandt kandidater til ledelsen.«

Der er søsat mange gode initiativer de senere år, men det har ikke virket nok på helheden. Nu vil vi se på best-practice, samle det til en helhedsløsning og lave en synode eller et kirkemøde, som jeg kalder det.«

Vibeke glæder sig, fordi det jo handler om den kirke, hun elsker. »Jeg tog den bedste beslutning i mit liv, da jeg endelig blev døbt som 50-årig.« Vibeke er meget taknemmelig for den måde Pandrup menighed bød hende og ægtefællen Laust velkommen, ydede omsorg og gav plads.

Tiden skal fordeles skarpt, men børnebørnene på 8 og 15 vil stadig blive prioriteret højt, og »Jeg er god til at prioritere mellem arbejde og fritid.«

Vi lever af relationer

BaptistKirken er medlem af en række internationale organisationer – men hvem er de, og hvad vil de?

[≡] Bent Hylleberg

Relationer er vigtige på mange områder. Det gælder for os alle – fra familien og arbejdet til Livets Gud. Men det gælder også lokale menigheder og kirkesamfund. Derfor sætter *baptist.dk* fokus på de internationale relationer, vi vinder på at være en del af som kirkesamfund. Det koster penge, men de kommer mange gange igen som inspiration til missionsarbejdet.

Her følger omtale af vores vigtigste fem relationer, anført i kronologisk rækkefølge. To af dem er fællesskaber af baptister, de tre andre er i dag brede økumeniske fællesskaber.

Vi var med fra begyndelsen ved stiftelsen af dem alle fem.

1846: Evangelisk Alliance, EA

Stiftet i London, hvor Julius Købner præsenterede os. Lokale fællesskaber af kristne samles for at bede – primært i EA's bedeuge i januar måned.¹

1905: Baptisternes Verdensalliance, BWA

Stiftet i London, hvor P. Olsen repræsenterede os. Én af verdens ældste kirkefamilier. Relationer opbygges for at arbejde med fred og retfærdighed, religionsfrihed, nødhjælp og evangelisation.²

World Council of Churches

1948: Kirkernes Verdensråd, WCC

Stiftet i Amsterdam ti år senere end planlagt pga. krigen. Johs. Nørgaard og Fr. Bredahl Petersen repræsenterede os. Arbejdet er alsidigt. Rådet er forum for refleksion, bøn, samtale og handling.³

1948: Europæisk baptistsamarbejde, EBF

Stiftet i Rüschlikon, Schweiz, som et fællesråd for at genrejse baptisternes missionsarbejde og en fælles teologisk uddannelse efter 2. verdenskrig. Fr. Bredahl Petersen var én af arkitekterne.⁴

1959: Den europæiske Kirkekonference, KEK

Stiftet på Nyborg Strand for at bygge bro over jerntæppet i Europa. Johs. Nørgaard repræsenterede os. Arbejder bl.a. med at sikre rettigheder for mindretalskirker, der lever uden frihed og sikkerhed.⁵

Vi siger, at »Intet menneske er en ø«. Det samme gælder kristne kirker, hvor vi bør stå sammen om at opfylde Jesus' bøn om, at »de alle må være ét ... for at verden skal tro«. ⁶

1 <http://www.evangeliskalliance.dk/>

2 <https://baptistworld.org/>

3 <https://www.interchurch.dk/nationalt-og-globalt/kirkernes-verdensraad>

4 <https://www.ebf.org/>

5 <https://ceceurope.org/>

6 Johannes Evangeliet, kap 17, vers 21.

Baptisternes Verdens Alliance (BWA) arbejder målrettet på at skabe sikre forhold for burmesiske baptister, der er flygtet til Myanmar's nabolande.

[≡] Scott Stearman,
repræsentant for BWA ved FN
[📧] Private

Midt i den indiske delstat Manipur mødte jeg midt i april den unge kvinde på billedet. Hun er en af dem, som i de seneste to år er flygtet fra den nordlige del af Myanmar. Hun er »zomi«, dvs. fra Chin Staten. Hun er kristen og arbejder om dagen med at væve traditionelle Chin-stoffer for at skaffe sig selv og andre til livets ophold. I Manipur må hun ikke gå i skole.

Jeg blev slået af hendes måde at takle livet på, hendes gode humør og tydelige dedikation. For mig er hun blevet et billede på betydningen af modstandskraft. Jeg tænker ofte på hende og beder for hende, for kort tid efter vores møde var der et udbrud af vold i hendes by og omegn.

Støtte til flygtninge fra Myanmar

Forfølgelse i Manipur

Fra den 4. maj i år rettede fjendtlige masser en terrorkampagne primært mod Kuki-folk i det centrale Manipur. Kuki'erne er en minoritet af overvejende kristne, og mange er baptister. Den 29. juli er anslået 181 mennesker døde, over 250 kirkebygninger ødelagt, hele landsbyer er brændt, og tusinder har måttet flygte fra deres hjem. Der har været forfærdelige beretninger om vold mod kvinder.

Mange burmesiske flygtninge er tilknyttet Kuki-kirker og fanget mellem forfølgelsen her og i hjemlandet. To år efter statskuppet fortsætter Myanmars militær med at angribe sit eget folk gennem luftangreb, bombninger, afbrænding af huse og vilkårlige arrestationer. Det tvinger fortsat mange burmesere til at søge tilflugt i nabolandene, fx Indien.

»» **BWA udtrykker aktivt en klar og konsekvent opfordring til magthaverne om at gribe ind.** ««

»» **Mange burmesiske flygtninge er tilknyttet Kuki-kirker og fanget mellem forfølgelsen her og i hjemlandet.** ««

Flygtningestatus i Indien

Indien har ingen grundlæggende lovgivning om håndtering af flygtninge, og landet har ikke underskrevet FN's flygtningekonvention fra 1951 eller 1967-protokollerne. I 2021 udstedte delstatsregeringen i Manipur en ordre om, at »folk, der forsøger at komme ind/søger tilflugt, bør høfligt afvises«. Formelt er ordren trukket tilbage, men det er fortsat almindelig praksis. For eksempel blev 90 personer – herunder ni mindreårige – i januar og februar 2023 arresteret.

Situationen i Malaysia

I Malaysia er situationen for burmesiske flygtninge ikke nær så ustabil, men alligevel langt fra ideel. De modtages dårligt, deres børn kan ikke gå i offentlige skoler, og de har kun begrænsede muligheder for beskæftigelse efter at have modtaget et UNHCR-identitetskort¹.

BWA kæmper for flygtningene fra Myanmar

BWA udtrykker aktivt en klar og konsekvent opfordring til magthaverne om at gribe ind.

Her er nogle eksempler fra kampen for at støtte dette arbejde:

- I 2021 og igen i 2022 inviterede jeg flygtede burmesere til at præsentere kendsgerningerne om deres liv for lederen af FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder

- Ngo'en for menneskerettigheder er fortsat med at oplyse om situationen til FN
- BWA's team har indsendt flere rapporter om forholdene for burmesiske baptister til Menneskerettighedsrådet i Genève
- I 2022 deltog en lille delegation af baptister i det internationale topmøde om religionsfrihed i Washington. Vi mødtes med adskillige embedsmænd fra USA
- Siden 2021 har jeg mødtes med *Burmese Advocacy Group*, en samling af diasporagrupper, hovedsagelig baseret i USA, men bestående af de forskellige etniske grupper. Det blev dannet af Roy Medley og amerikanske baptister. De har fokus på at være fortalere
- I april 2023 rejste jeg med en delegation til Malaysia og Indien for at sætte fokus på den burmesiske flygtningebosættelse. Rejsen blev sponsoreret af *Zomi (Chin) Association of America*. Vi mødtes med UNHCR i begge lande og med malaysiske og indiske embedsmænd. Vi fortsætter med at bruge de indsamlede oplysninger til at slå til lyd for en bedre flygtningepolitik.

Der er brug for så meget mere, men der er sket fremskridt:

- med målrettede økonomiske sanktioner
- med at presse ASEAN-landene til små skridt for at isolere Juntaen
- med at skabe en bredere global bevidsthed om problemet.

Bed for vores arbejde og hjælp med at støtte din globale baptistfamilie, sådan som Gud lægger det på dit hjerte.

1 UNHCR: FN's Flygtningehøjkommissariat

Håb midt i tårer – indtryk fra Ukraine

Håb om en bedre fremtid overvinder ødelæggelsen
og giver styrke til det ukrainske folk overalt.

» Sammen med hjælp
bliver den gode nyhed om Jesus
Kristus også delt. «

Ødelagte huse i Ukraine, konference for ukrainske baptistpræster i Kyiv
samt delegationens møde med en regeringsrepræsentant.

[≡] Helle Liht,
assisterende generalsekretær i EBF
[☐] Morten Kofoed m.fl.

I begyndelsen af juni var Morten Kofoed del af en delegation fra EBF¹ og BWA², der besøgte Ukraine og dér mødte baptistpræsterne for at høre deres historier og opleve noget af det arbejde, som kirkerne har udført de seneste 17 måneder under krigen med Rusland.

Hjerteskrærende ødelæggelser

Landet Ukraine og dets befolkning går gennem dødsbyggens dal. Da vi besøgte Irpin og Bucha nær Kyiv, så vi hjerteskrærende ødelæggelser. Mange mennesker har forladt området. Mange bygninger ligger i ruiner og er dækket af sod.

Bucha er blevet et symbol på ufattelig vold mod det ukrainske folk. Et midlertidigt mindesmærke på kirkegården er viet til mere end 400 mænd, kvinder og børn, massakreret af de russiske tropper og begravet i en massegrav lige bag kirken. Men repræsentanten for det lokale selvstyre i Bucha, som viste os rundt på kirkegården og ved mindesmærket, afsluttede alligevel vores besøg med et bud-

skab om håb: »En dag vil børnene igen kunne lege i fred på dette sted.«

Kirke på russernes betingelser

De 25 regionale præster delte historierne om deres kirker med os. Mange steder i det østlige Ukraine er livet ekstremt svært. Begrænsninger af religionsfriheden gør livet for kirkerne i de besatte områder endnu sværere. Krav stillet af de russiske regeringsofficerer truer kirkernes fortsættelse og deres tjeneste i forhold til det omkringliggende samfund. Nogle kirker er allerede blevet lukket af den russiske regering, og præster er fængslet.

Nye muligheder for tjeneste

På trods af alle strabadser fortalte præsterne os, hvordan krigen har skabt mange nye muligheder for at tjene og dele evangeliet. At kunne tilbyde husly, mad, lægehjælp og transport har bragt tusinder og atter tusinder af mennesker i kontakt med kirkerne. Sammen med hjælp bliver den gode nyhed om Jesus Kristus også delt. Pastor Alexander fra Poltava fortalte, at over 30.000 mennesker i løbet af det seneste år har hørt den gode nyhed om Jesus Kristus. Efterhånden er der plantet mange nye kirker, og blandt deltagerne i de mange eksisterende kirker er der også mange nye troende.

En personlig erfaring

Pastor Dmitro fra Kherson-regionen delte en personlig historie om sin bedstemor. Hun fortalte ofte sit barnebarn om folk, der delte mælk og brød med hende, da hun var flygtning under 2. verdenskrig. Som barn kunne

»En dag vil børnene igen kunne lege i fred på dette sted.«

han ikke forstå, hvordan hun huskede så simple ting. Men i dag er det blevet hans egen erfaring, og den hjælp, han har modtaget fra sin globale baptistfamilie, giver ham tårer i øjnene. I svære tider ønsker folk at holde fast i gode ting. Han siger: »Det er den historie, jeg vil dele med mine børnebørn.«

Taknemlighed overfor baptister i hele verden

Der er udtrykt så megen taknemmelighed over for den globale baptistfamilie, når vi taler med præster, kirkemedlemmer, frivillige og mennesker, hvis liv har ændret sig takket være kirkernes hjælpearbejde. Gennem EBF er der blevet stillet omkring fem millioner euro til rådighed for kirkerne i Ukraine og dets nabolande for at støtte internt fordrevne mennesker og flygtninge.

Håbet er stærkere

Krigen fortsætter, og de hårde tider er langt fra forbi. Men blandt baptister i Ukraine er håbet om den opstandne Kristus langt stærkere. Sammen med deres visionære ledere – fx præsident Valerii Antonuk og vicepræsident Igor Bandura – er de overbeviste om, at mørket aldrig kan overvinde lyset, og oplevelsen af den ekstreme ondskab og de mørke besættelses måneder gør dem til stærkere kristne, hvis lys skinner med større kraft.

Bed fortsat for de ukrainske baptister, deres ledere, præster og menigheder og for fordrevne mennesker.

1 EBF: European Baptist Federation, Europæisk Baptistføderation

2 BWA: Baptist World Alliance, Baptistersnes Verdens Alliance

Europæisk netværk giver inspiration til arbejdet blandt flygtninge

»Tal op for dem, der ikke bliver hørt. Pas godt på dem, der er ved at bukke under. Åbn munden, og tal for den undertrykte og den fattige.«¹

[≡] Anne Mie Skak Johanson

[📷] Evangelisk Alliance

Flygtningestrømme er blevet en del af vores virkelighed i Europa. Uanset hvor vi bor, er flygtninge nu vores naboer. De kommer fra lande med konflikter, krig, fattigdom, og fra fremmedartede kulturer. Deres tilstedeværelse giver anledning til mange spørgsmål, til spændinger og endda til frygt. Men som kristne bliver vi bedt om at møde og behandle flygtninge med omsorg og tale på deres vegne.

Det kan ikke ignoreres

Europas asyl- og flygtningesituation er uhyre kompliceret og meget overvældende. Der er ingen enkle løsninger. Men vi kan ikke bare ignorere situationen. Vi kan ikke efterlade desperate mennesker på en strand eller forvente, at andre nationer tager sig af problematikken. Det er ikke acceptabelt, at flygtninge bliver behandlet umenneskeligt, at uledsagede børn eller syge ignoreres eller at flygtninge skal leve i konstant frygt.

Nogle frygter, at vores kristne identitet bliver truet af flygtninge af anden tro og anden kultur. Men hvis vi skal leve op til vores kristne arv, må vi tage Bibelen alvorligt, når den gentagne gange opfordrer os til at byde velkommen og hjælpe. Flere kirker og kristne organisationer har da også taget dette kald alvorligt og arbejder for at tage imod, skabe tålbare forhold og række evangeliet til flygtninge.

Refugee Highway Partnership

For 20 år siden etablerede Evangelisk Alliance Europa netværket *Refugee Highway Partnership Europe* (RHP) for at samle og styrke kirker og de kristne organisationers indsats. Formålet er at opmuntre hinanden i tjenesten, formidle gensidig læring og dele ressourcer. Hovedaktiviteten er en årlig samling med inspirerende undervisning, vidensdeling og relationsopbygning. På samlingen i januar

»Som kristne bliver vi bedt om at møde og behandle flygtninge med omsorg.«

2023 deltog 380 ledere, kirke- og organisationsrepræsentanter fra alle lande i Europa.

Fra Danmark deltog medarbejdere fra Indre Missions Tværkulturelle arbejde og fra Luthersk Mission. Her er man glade for netværket og muligheden for at møde andre, som arbejder indenfor samme område.

Hvordan kan jeg være med?

I arbejdet for at hjælpe og støtte flygtninge er der brug for alle kristne, der vil tale imod fordomme, fremmedhad og upassende nationalisme, hver gang de møder det i deres lokale sammenhæng. Også politisk skal der tales imod en dårlig behandling af flygtninge. Indsatsen kan også handle om at støtte og samarbejde med flygtninge og/eller etniske og internationale kirker.

Netværk

Din kirke eller organisation kan indgå i *Refugee Highway Partnership*. Sammen står vi stærkere og kan få lov til at dele de begejstrende beretninger, som trods alt findes. For kirker og organisationer når ud til flygtninge med hjælp

og støtte både i form af nødberedskab og som støtte, så flygtninge kan bosætte sig, komme sig og integreres. Få mere information gennem www.rhpeurope.net/

Online ressourcer

En anden mulighed er at tilegne sig læring og opmuntring gennem online ressourcer. Evangelisk Alliance Europa har i samarbejde med RPH og andre organisationer etableret en hjemmeside: *The Refugee Campaign*. Her findes blandt andet informationsvideoer om flygtninges veje ind i Europa, livet som flygtning og meget andet. Få mere information gennem www.europeanea.org/the-refugee-campaign/

Verdens Flygtninge Søndag

Refugee Highway Partnership har lanceret *Verdens Flygtninge Søndag*. Det er søndagen lige før eller efter 20. juni, som er FN's Verdens Flygtningedag. Hensigten er at øge bevidstheden om flygtninge og internt fordrevne og at bede for dem. Kunne man lokalt gøre det til en tradition på den søndag at fejre Guds families mangfoldighed og at sætte fokus på kristnes kald til at byde fremmede velkommen?

» Vi kan ikke efterlade desperate mennesker på en strand eller forvente, at andre nationer tager sig af problematikken. «

Anne Mie Skak Johanson

- landssekretær for det fælleskirkelige Danske Kirkedage
- medlem af bestyrelsen for Mission Afrika og Evangelisk Alliance DK
- valgmenighedspræst, sognepræst og fri-menighedspræst gennem 20 år
- tidligere landsleder for Dansk Oase

Kirken i Afrika vokser eksplosivt

Baptistkirken i Nigeria vokser på grund af fokus på mission. Begrænsningen er de lokale menigheders lyst og evne til at betale til fællesskabet.

[≡] Lone Møller-Hansen
og Dickson O.E. Madoghwe
[📷] Private

2023 omfatter Baptist World Alliance¹ 246 medlemsorganisationer fordelt på 128 lande og tæller i alt 51 mio. baptister. BWA vokser. Ikke i den vestlige verden. Her er der tilbagegang ligesom i Danmark. Det er i Afrika, kirken vokser mest. Den er fordoblet på 10 år.

Vi hører ofte om, hvordan baptistkirken i Rwanda og Burundi vokser. Antallet af menigheder afgøres dér »kun« af antallet af præster, hører vi. Men nu skal vi høre fra et andet afrikansk land, Nigeria i Vestafrika, et af de lande i verden med flest baptister. Ni mio. medlemmer fordelt på 14.800 menigheder. Præsten Dickson O.E. Madoghwe, ph.d. og engageret i Nigerian Baptist Convention², fortæller:

Begyndelsen

»De første forsøg på at introducere kristendommen i Nigeria var allerede i det 15. århundrede, hvor portugisiske katolske missionærer ankom til den nigerianske kyst. Af

forskellige grunde kom der ikke noget ud af det.

I 1842 gjorde den anglikanske kirke et nyt forsøg. Samtidig begyndte katolske, metodist- og baptist-missionærer deres arbejde, mest i det sydlige Nigeria, for islam var blevet introduceret i det nordlige Nigeria. De traditionelle ledere i Nordnigeria ville ikke have sammenstød mellem kristne og muslimer, så de tog ikke imod de kristne missionærer.

Kirke og socialt arbejde

De tidlige kristne missionærer oprettede kirker, skoler, hospitaler og sociale velfærdscentre. De trænede lokale ledere, som var meget passionerede. Det betød, at kristendommen voksede hurtigt. Fra 1966 til 1970 var der borgerkrig i Nigeria. Det betød splittelse og en hård tid. Både politiske og religiøse ledere satte fokus på genopbygning af landet i 1970'erne. Kristne ledere som bl.a. ærkebiskop Benson Idahosa tog imod den karismatiske bevægelse og Pinsekirken. Det affødte en stor vækkelse, som bølgede igennem alle kristne kirker over hele Nigeria.

»Operation nå alle«

I 1953 etablerede Nigerian Baptist Convention (NBC) et missionsudvalg for både national og international mission. Måltrettet arbejde betød en vækst for baptisterne. Tiåret 1990-2000 fik i NBC målsætningen: »Operation nå alle«. Der var stor passion for evangelisering og menighedsplantning, og mange menigheder opstod. NBC bruger stadig alle missionsområder: hospitaler, skoler og kirkeplantning for at udvide sit arbejde.

Vi har også studentearbejde, som er rettet mod studerende på videregående uddannelser. Vi har arbejde for alle aldersgrupper (det hedder bl.a. Sunbeam band, Girls Auxiliary, Royal Ambassadors, Lydias Fellowship, Youth Fellowship). Noget er altså kun for piger. Alt sammen rettet mod at lære, hvad det vil sige at følge Jesus, og ledertræning.

Kirkesamfundets program sørger for ressourcer til at træne præster, betaler for fælles mis-

»» *Status er, at de kristne bliver forfulgt, specielt i det nordlige Nigeria.* ««

sion; vi udgiver bøger og er engageret i social mission. Vi har ti teologiske skoler, som uddanner præster og ét universitet. Vi har skoler for de ældste elever, hospitaler og en mikrofinans bank.

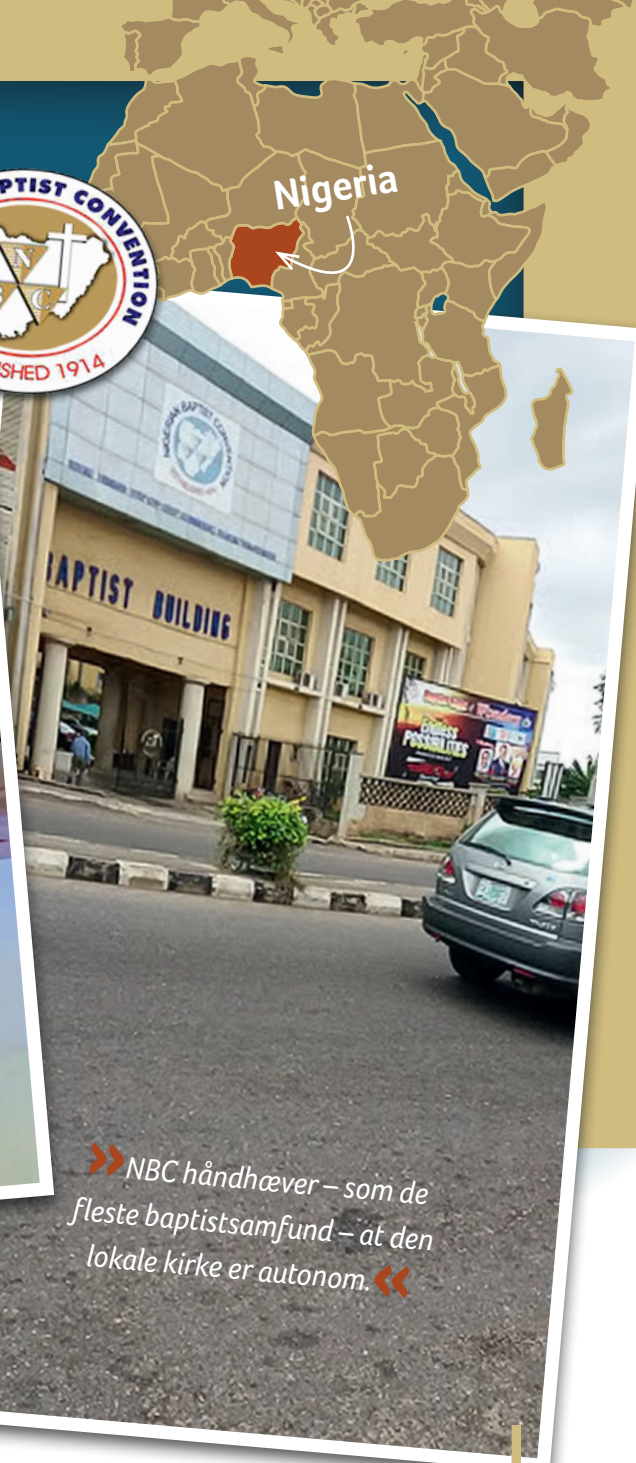
De kristne bliver forfulgt

Status er, at de kristne bliver forfulgt, specielt i det nordlige Nigeria, men midt i det er de kristne udholdende og robuste. Desværre lider de fleste kristne kirkesamfund i Nigeria under interne konflikter. NBC håndhæver – som de fleste baptist-samfund – at den lokale kirke er autonom. Det har desværre en negativ effekt på det beløb, som de lokale kirker giver til det fælles arbejde i kirkesamfundet. Konsekvensen er, at NBC har problemer med at finansiere de enormt mange aktiviteter. Hvis alle lokale kirker følte sig forpligtede på det fælles missionsarbejde, ville baptisterne i Nigeria være i stand til at have en massiv indflydelse på vores land, og vi ville kunne missionere over hele verden.«

» Målrettet arbejde betød en vækst for baptisterne. «

» NBC håndhæver – som de fleste baptistsamfund – at den lokale kirke er autonom. «

- 1 Baptisternes Verdensalliance
- 2 Baptistkirken i Nigeria

Ufrivilligt sendt ud i verden

Til en levende og medrivende gudstjeneste med Baptist World Alliance i Stavanger med højlydte svar: Amen!

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] BWA

Jeg må indrømme, at jeg misunder lidt den afro-amerikanske prædikant Warren Stewart, som han står på scenen og nærmest råber sit budskab ud over den brogede forsamling. Og får masser af amen'er til svar. Vi er til årsmøde med Baptist World Alliance (BWA) i Stavanger i Norge. I løbet af ugen mødes i alt 800 baptister fra 82 lande til gudstjenester, samtaler, inspiration og udfordringer. Gensyn og nye bekendte. Temaet for hele ugen er »Sendt« – at være i mission.

Vi er til den gudstjeneste, som afslutter BWA's møder. European Baptist Federation (EBF) har lavet et spændende program for resten af ugen, som appellerer mere til den almindelige baptist. Prædikanten tager udgangspunkt i Apostlenes Gerninger kap. 8, vers 1-4, som i en mundret udgave fortæller, at de første kristne var forsamlede i Jerusalem. Der blev de – lige indtil Stefanus blev slået ihjel. Fordi den unge Saulus gik fra hus til hus og sendte nye kristne i fængsel, flygtede de nye kristne i alle retninger. Oversættelsen *The Voice* slutter: »Men de var ikke bange eller stille. I stedet spredte de budskabet om Jesus«.

De gik ikke frivilligt

Og her starter Warren med at konstatere: »De første kristne blev ufrivilligt sendt ud i verden, fordi de ikke gik frivilligt.« Jesus sender os ud i mission, men disciplene blev i Jerusalem. Sådan har vi det bedst: når vi bliver, hvor vi er – vi bliver komfortable. Tørke, krig og utallige katastrofer sender os i alle retninger. Vores

»Vi bliver ufrivilligt sendt, fordi vi ikke går frivilligt.«

enhed er udfordret. Måske Gud lader alt dette ske, fordi vi ufrivilligt skal sendes ud.

Hvad sker der, når vi er sendt ud – når vi bliver spredt? Warren fortsætter: »Vi bliver mere en bevægelse end en organisation«. Og imens synger vi »We shall, we shall, we shall not be moved ...«. – Det er skræmmende at blive udsat for forfølgelse. Men så er det, at vi begynder at bevæge os. Ligesom de første kristne begyndte at bevæge sig fra hus til hus. Vi bliver mere modige end forsigtige. Der står: »De var ikke bange«.

Mere modige

Saulus var en bølle, som blev brugt af Gud til at få de tidlige kristne ud af deres huse og komfortable nye liv. Den anti-kristne kultur i dag kan gøre os mere modige. Så vi ikke længere er politisk korrekte, men rejser vores

stemme og fortæller om Jesus. »De var ikke stille!« Hver gang Warren løfter stemmen, svarer forsamlingen – eller rettere især afrikanerne og de afro-amerikanske deltagere i forsamlingen – højlydt med et »Amen«.

Warren fortsætter: »En stemme råber i ørkenen, men ørkenen råber også efter en stemme. Vores stemme, vores budskab, for retfærdighed, tillid, liv, kærlighed, nåde, håb, hjælp, helbredelse. Når vi bliver spredt, bliver vi i stand til at fortælle de gode nyheder i stedet for at holde budskabet for os selv. Vi skal tro på, at det vil gøre en forskel. Vi er et folk med gode nyheder i en verden af dårlige nyheder. Vi bliver ufrivilligt sendt, fordi vi ikke går frivilligt.«

Bøn mod fire verdenshjørner

Warren forlader scenen, og i stedet rejser hele forsamlingen sig, og vi vender os på skift mod de fire verdenshjørner, mens der mod nord bliver bedt for det kolde; mod øst for solens kraft; mod syd for alt det, der vokser; mod vest for solnedgangen og livets rytme. Og vi slutter med at se op og bekende vores tro på den treenige Gud i himlen, og se ned og bede for verden, for mod, når vi bl.a. møder døden. En ny slags bøn, som straks talte til mig.

Jeg bliver ret ydmyg over at være en del af denne farverige, fantastiske flok. Og samtidig får jeg nyt mod. Ikke at jeg ville kunne prædike som Warren – det vil mine menigheder nok snart finde ud af, ikke er *mig*. Men til at finde *min* vej som sendt ud i verden. Og opmuntre andre til at gøre det samme. »De var ikke bange, og de tav ikke!« Verden er mere parat, end vi aner – vi skal bare tro på det!

»Vi er et folk med gode nyheder i en verden af dårlige nyheder.«

Warren Stewart.

»Sådan har vi det bedst: Når vi bliver, hvor vi er – vi bliver komfortable.«

En europæisk vagthund og ven

Baptistkirken i Danmark har været medlem af Den Europæiske Kirkekonference (KEK) fra stiftelsen i 1959. KEK er vagthund for menneskerettigheder og en fortaler for fred.

[≡] Christian Sofussen
og Jamie Lynn Cunningham
[☒] Christian Sofussen

Anden verdenskrig og den kolde krig gjorde, at både Folkekirken og Baptistkirken meget tidligt indså behovet for andet og mere end det årlige økumeniske bønnemøde, som europæiske kirkeledere havde holdt siden 1908. Formålet var at samle de europæiske kirker på tværs af konfession og kultur for at fremme større forståelse og fællesskab kirkerne imellem. Håbet var, at en samlet kirke kunne understøtte fred og råbe op mod uretfærdighed på den politiske arena.

Dermed kom arbejdet i Den Europæiske Kirkekonference (KEK) til at stå på to vigtige pæle: det økumeniske og det politiske. Begge dele er til for at fremme fred og forsoning i hele Europa, EU-medlem eller ej.

Dansk vugge

Selv om KEK's sekretariat ligger lige overfor EU-parlamentet i Bruxelles – samt et kontor

i Strasbourg – så lobby-arbejdet kan ske hurtigt og effektivt, blev KEK ›født‹ på Fyn. De første tre KEK-møder blev holdt i Nyborg, med 40 kirkesamfund fra hele Europa repræsenteret – nu er det blevet til 114. KEK's vedtægter blev desuden underskrevet i 1964 i internationalt farvand i Østersøen på et dansk skib, M/S Bornholm, til trods for jerntæppets begrænsninger.

Fra KEK's spæde år har medlemmerne haft øje for religionsfrihed, nationale mindretal, racisme og fremmedhad, samt brobygning til mindretalskirker. Engagement i organisationens ›vagthunde arbejde‹ gav pote, så BaptistKirken har kunnet tillade sig at prioritere andre mærkesager og opprioritere egne projekter som følge af europæisk stabilitet. BaptistKirken, Metodistkirken og Folkekirken er de eneste danske kirkesamfund repræsenteret blandt organisationens ortodokse, protestantiske, anglikanske og gammel-katolske

medlemmer, som går på tværs af politiske og kulturelle grænser.¹

Nyere indsatser

KEK har spillet en vigtig rolle i fredsprocessen i det tidligere Jugoslavien. Man holder også øje med den meget komplicerede og konfliktfyldte situation i Nagorno-Karabakh, et omdiskuteret område på grænsen mellem Armenien og Aserbajdsjan. Begge områder har lidt voldsomt under etniske udrensninger af både muslimer og kristne. Og nu tyder meget på, at nyere udfordringer i resten af Europa, bl.a. migranternes vilkår og krigen i Ukraine, atter truer fred og menneskerettigheder i Danmark og i Europa.

Selve EU-parlamentet anerkender KEK's rolle som en stemme for både politiske og samfundsmæssige fredsinitiativer, menneskerettigheder og konfliktløsninger, da Lissabontraktaten beskytter den aktive dialog med KEK's kirkeledere.² Den russiske invasion af Ukraine har dog givet revner i det økumeniske fundament. Med sit medlemskab sat i bero siden 2009, har den russisk-ortodokse kirke væ-

»» *En samlet kirke kunne understøtte fred og råbe op mod uretfærdighed på den politiske arena.* ««

» Siden 2021 har organisationen sat øget fokus på forskning. «

ret svær at råbe op. Som konsekvens er en af Ukraines to ortodokse kirker brudt ud af Moskva-Patriarkatet. Den blev optaget i KEK ved den seneste generalforsamlingen i Tallinn, Estland i juni 2023.

Forsoning

I dag er håbet om økumenisk og politisk fred stadig det samme som før. Siden 2021 har organisationen – med en dansk generalsekretær, Jørgen Skov Sørensen, i spidsen – sat øget fokus på forskning. Og med de seneste års udvikling i både dansk og europæisk politik vedrørende udlændinge og trossamfund har BaptistKirken igen en interesse i tætte forbindelser til KEK for at kunne imødegå trusler mod både nationale og fælleseuropæiske fredsinteresser. Den danske regering måtte stå skoleret, da KEK udfordrede de skærpede krav til mindretalskirker og trossamfund.

Læs en mere udførlig udgave på www.baptist.dk samt Christian Sofussens artikel »En europæisk vagthund og ven« og et portræt af Jørgen Skov Sørensen: »Dansk generalsekretær i Bruxelles« på www.baptist.dk.

» KEK har spillet en vigtig rolle i fredsprocessen i det tidligere Jugoslavien. «

- 1 Den romersk-katolske kirke har aldrig været medlem af KEK, delvis pga. kirkesamfundets selvopfattelse, men har tæt kontakt til KEK
- 2 Artikel 17, TEUF (Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde), Lissabontraktaten, 2009.

Kirkernes Verdensråd

Et fællesskab, der betyder mest for dem,
der har det sværest.

» Det er ikke nogen
hemmelighed, at den gode
sameksistens mellem kirker
ikke kommer af sig selv. «

[≡] Ole Lundegaard

[📷] Mike DuBose, Albin Hillert
og Paul Jeffrey, WCC

Efter 2. verdenskrigs afslutning i 1945 begyndte en periode med selvransagelse blandt verdens nationer. Krigen havde afsløret, hvor farligt det er at lade had og nationalisme vokse uhindret. Verden havde brug for et forum, hvor folk og grupper kunne mødes med deres forskelligheder, men i respekt for hin-

World Council of Churches

anden og i et ønske om at søge ikke-voldelige løsninger på konflikter. På den baggrund blev FN grundlagt i oktober 1945 af 51 lande, heriblandt Danmark.

I en splittet verden må kirker forsone

Krigen førte også til selvransagelse blandt verdens kirker. Der havde allerede tidligere i 1900-tallet været gjort forsøg på at skabe et forum for verdens kirker på tværs af kirkeskel. Men efter krigen stod det klart, at verdens kirker måtte melde klart ud, at kristne kirker – uanset hvad de kalder sig – søger enhed med hinanden og ønsker at arbejde for forsoning i verden. På den baggrund blev Kirkernes Verdensråd (KV) stiftet i Amsterdam i 1948, og Det Danske Baptistisamfund var med blandt stifterne.

Samtale og fælles handling

Man gik i gang med flere processer samtidig. Den ene var at skabe et forum, hvor kirker kunne diskutere deres forskelle i synet på fx dåb og nadver, præstetjeneste, gudstjeneste.

Det forum eksisterer fortsat, og selvom der stadig er store forskelle i kirkernes syn, er der dog her et forum, hvor man søger at forstå og acceptere hinanden og om muligt nå til større enhed.

En anden proces handlede om at søge enhed ved at fejre gudstjeneste sammen. Siden er økumeniske gudstjenester, hvor kristne fra forskellige kirker lovsynger Gud og lytter til Guds ord sammen, blevet en ganske naturlig del af kirkernes praksis. Det sker på en meget bevægende måde, når de store konferencer med alle medlemslande og kirker finder sted – senest i 2022 i Karlsruhe i Tyskland – men først og fremmest sker det lokalt rundt omkring i verden.

Et tredje fokus har været at pege på kirkens rolle som en surdej i de samfund, vi er en del af. Det handler om mission, menneskerettigheder og socialt arbejde.

Fællesskabet vokser

På nuværende tidspunkt er godt 350 kirkesamfund medlemmer af KV, og tallet stiger. Det er ikke mindst kirker på den sydlige halvkugle og fra verdens fattige og konfliktfyldte lande, der ønsker at være del af fællesskabet. Det hænger måske sammen med – og forstærkes af – at KV igennem de seneste ca. 20 år har fået et stadigt større fokus på at være et forum, der yder støtte til kirker, der er trængte, enten på grund af fattigdom, forfølgelse eller knægtelse af menneskerettigheder. Blandt andet er der et stigende antal baptistkirker fra Afrika, der i disse år finder, at KV er et fælles-

skab, der giver mening for dem. I dag betyder KV mest for dem i verden, der har det sværest.

En vanskelig manøvre

Det er ikke nogen hemmelighed, at den gode sameksistens mellem kirker ikke kommer af sig selv. Det gør den heller ikke inden for KV. Derfor rejses der også ofte kritik både indefra og udefra. Indenfor KV mener nogle, at bestemte kirkesamfund fylder uforholdsmæssigt meget eller er svære at samarbejde med. Udefra rejses kritikken ind i mellem, at KV er for politisk. Især fra evangelikalt hold finder nogle, at menneskerettigheder, retfærdighed, ikke-vold fylder for meget i forhold til mission og evangelisation – ikke desto mindre er de fleste af de nye kirker i KV netop evangelikale eller pentekostale.

Det er et spørgsmål om troværdighed

Jeg har en dyb tro på, at Jesus' kald til enhed betyder, at vi rent faktisk skal søge enhed, og derfor er KV – og alle andre økumeniske tiltag – en sag af største betydning. Hvis ikke kirkerne kan søge forsoning og virke for forsoning, hvordan skulle verden så tage imod vores vidnesbyrd om Fredsyrsten?

Ole Lundegaard

- BaptistKirkens repræsentant i Kirkernes Verdensråd
- præst i Korskirken Baptistmenighed i Herlev
- indtil 2004 underviser på »Skandinavisk Akademi for Lederskab og Teologi« (SALT) i København og på Baptisternes Teologiske Seminarium i Tølløse

»Jeg har en dyb tro på, at Jesus' kald til enhed betyder, at vi rent faktisk skal søge enhed.«

På kanten af krise

BaptistKirken bevægede sig på kanten af en ledelsesmæssig krise under Landskonference 1 på Lindenberg.

[≡] Henrik Andersen, webredaktør

Umiddelbart inden Landskonference 1 trak Jamie Lynn Cunningham, Aarhus, sit kandidatur til ledelsen af personlige årsager. Det skete uden dramatik, og Jamie meddelte selv sin beslutning. Samtidig forlod Chin Chin (Biak Chin Par Lian), Chin Bethel Church Skjern, ledelsen til fordel for en ansættelse som integrationsmedarbejder i BaptistKirken. Efter valget ville ledelsen altså kun have tre valgte medlemmer – og BaptistKirken ville være uden beslutningsdygtig ledelse.

Der mangler en

I BaptistKirkens vedtægters §7 kan man læse, at »BaptistKirkens ledelse består af formanden og fire til seks medlemmer ...«. Moses Lal Bawi Peng, CBC Esbjerg, var ikke på valg, mens Christian Bylund, Tølløse, og Bodil Højbak Møller, Herlev, var på valg og genopstillede.

»Med kun tre menige ledelsesmedlemmer opfylder vi ikke vores egne vedtægtskrav«, forklarede ordstyrer Bent Hylleberg og fortsatte: »Hvis vi ikke efterlever vedtægterne,

har det konsekvenser for samarbejdet med banken og for vores godkendelse som tros-samfund.«

Konsekvenser

Der var brug for handling. Ordstyrerne valgte at bruge forretningsordenens §5.5, der tillader ændringsforslag i sidste øjeblik, hvis der kan samles to tredjedeles majoritet af de afgivne stemmer. Det var ikke svært at samle cirka 100% opbakning til en ændret valghandling.

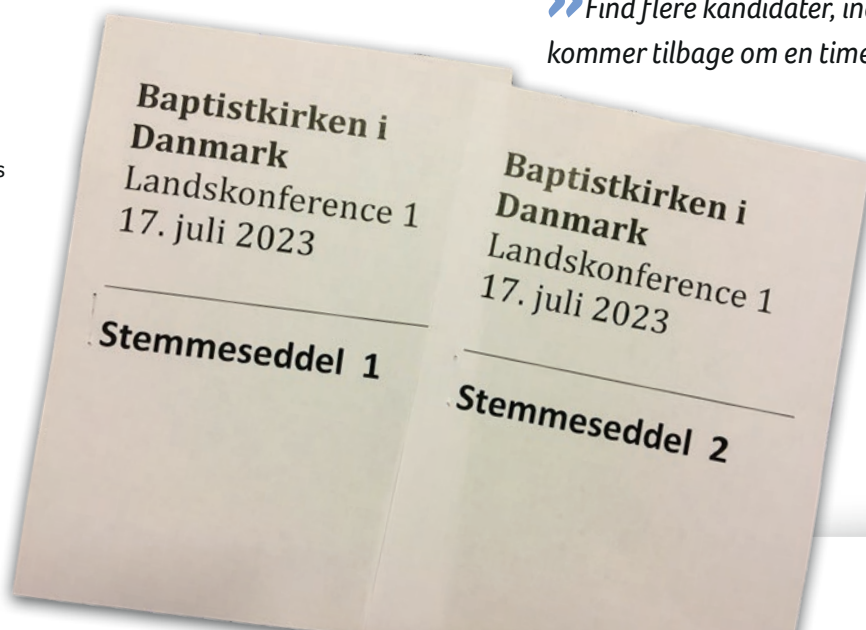
På vej til frokost fik de delegerede endnu et alvorsord med fra ordstyreren: »Find flere kandidater, inden I kommer tilbage om en time!«

Krisens forløsning

Hele seks kompetente kandidater blev opstillet til »suppleringsvalget«. Først blev de to ordinære kandidater valgt; der var overvældende opbakning til Christian Bylund og Bodil Højbak Møller. Derefter fulgte »suppleringsvalget«, der gav valg til Pia Duebjerg Andersen, Lyngby, Lasse Åbom, Aarhus og Tine Kragh, Vrå. Suppleanter blev Christian Sofussen, Østhimmerland, Anne-Marie Winther, Vrå, og Lisbeth Charlotte Emming, Odense.

Forløsningsen var fuldstændig. Krisen var afværget – og mere til.

»Find flere kandidater, inden I kommer tilbage om en time!«

Nye medlemmer af ledelsen

BaptistKirkens ledelse består nu af formanden Vibeke Dalsgaard og seks valgte medlemmer. De tre nyvalgte præsenteres her.

Pia Duebjerg Andersen

»Jeg er vist mest sådan en, der får visioner i fællesskab med andre. Jeg håber i hvert fald, at vi i ledelsen kan spille hinanden gode og få hevet alle de gode ideer ud af hver vores hoved.«

Pia tilhører Lyngby Baptistmenighed, er 45 år, gift med Steen og mor til Mikkel og Jeppe.

Mine erfaringer

Jeg har primært haft min organisatoriske opvækst i spejderkorpset, hvor jeg blandt andet har været vicespejderchef. Spejderarbejdet har været den vigtigste kirke for mig. Jeg sidder i menighedsrådet i Lyngby Baptistkirke. Jeg er assisterende oversygeplejerske på Børne- og Ungeafdelingen på Hvidovre Hospital.

Vision for baptistkirken

Forleden talte jeg med min ældste søn om dengang, nordjyske baptister holdt idrætsstævne hvert år. Jeg savner mødesteder, og jeg savner dem af mine gamle venner, som stadig er en del af baptistkirken, men har valgt fx sommerstævnet fra.

Vi bliver nødt til at gentænke vores sommerstævne. Det skal måske være kortere, måske ikke ligge i højsommeren. Nogen vil måske falde fra, men andre kunne måske overskue at deltage. Der er brug for, at en større del af 40+ gruppen oplever, at der er noget at komme efter – og føler sig kaldet til at bidrage til fællesskabet. Så der bliver en ny generation at bygge kirke på også fremover.

I Corona-tiden holdt min menighed fast i at mødes til gudstjenester – også mens de måtte være på max 30 minutter og uden sang. Vi fik en bouillonterning af alt det bedste fra en →

→ gudstjeneste og gik opløftede derfra. Kan vi på samme måde hjælpe *trængte menigheder* til at nøjes med det, der giver mening og energi, og ikke slides op på organisatorisk hårdt arbejde?

For et par år siden fraflyttede mange medlemmer min menighed. Det gjorde ondt, men det gav mig en oplevelse af, at vi *rykkede sammen* i bussen, og nu er jeg langt mindre pessimistisk på min menigheds vegne. Det tror jeg faktisk også kan ske i Baptistkirken.

»Jeg håber i hvert fald, at vi i ledelsen kan spille hinanden gode.«

Tine Kragh

»Alle menigheder i BaptistKirken har potentiale, men for at udfolde dét, er vi nødt til at hjælpes ad.«

Tine tilhører Vraa Baptistmenighed, er 52 år, gift med Anders og mor til Iben, Simon, Mie og Lise.

Erfaring

Jeg er *folkeskolelærer*, og i det næste år har jeg tillige en otte timers ansættelse i min menighed som det, vi har kaldt *menigheds-koordinator*.

Jeg har hele mit voksne liv – som spejder og som medlem af Vrå Baptistkirke – deltaget i udvalgsarbejde. Lederansvar, værtskab (facilitering) og undervisning begejstrer mig, og

der har været rig mulighed for at øve sig og udvikle de områder i spejderkorpset og i menigheden.

Jeg har fx siddet i gudstjenesterådet ad flere omgange og været menighedsrådsmedlem og -formand i mange år. Det giver mig så meget mening at prøve at iværksætte indholdsrige rammer, aktiviteter og oplevelser for folk til Guds ære. Samtidig bliver jeg også selv gennem ledelsesarbejdet tilskyndet til at tage del i diverse samlinger, undervisninger, retræter og kurser – alt sammen i godt selskab!

Vision for baptistkirken

Alle menigheder i BaptistKirken har potentiale – men til hvad?

For at vi kan udfolde dét, der er sået i hver menighed, tror jeg, at vi er nødt til at hjælpes ad. Nogle må slå sig sammen i lokalområder

»» Menighederne skal se efter gaverne indadtil og sammenholde dem med omgivelsernes behov. ««

eller regioner – og måske ikke kun baptistkirkerne imellem. Menighederne skal tænke »ind i boksen«, se efter gaverne indadtil og sammenholde dem med omgivelsernes behov. Hér findes svaret på, hvem vi hver især er sendt til, og hvilke målgrupper vi kan betjene og nå. Mon ikke der er sammenhængs- og grokraft i at arbejde sammen – også generationerne imellem – om at tjene vores omverden?

Lasse Åbom

»Jeg drømmer om en kirke, der har modet til at være en relevant samtalepartner for mennesker om troen og livet.«

Lasse har været præst i Immanuelskirken, Aarhus Baptistmenighed siden 2013. Han er 43 år og far til Kajsa og Alhed.

Erfaring

Jeg har læst teologi på SALT samt Aarhus' og Københavns Universitet og er efteruddannet i samtalerapi, retræteledelse og åndelig vejledning. Jeg har været præst i mere end 20 år i Nørresundby, Odense og Herlev.

Desuden har jeg været næstformand i Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund (BBU), redaktør for baptist.dk og medlem af Stævneudvalget. Jeg har stået bag bøger og retræter i det økumeniske retrætehus Skovhuset.

Jeg har været ansvarlig for BASIS – vores teologiske grunduddannelse – siden 2019.

Vision for Baptistkirken

Hvis vi vil opfylde vores kald, må BaptistKirken finde en løsning på flere udfordringer. Vi har mistet kontakten til børn og unge i kirken. Der er akut brug for, at vi finder nye løsninger i samarbejde med Spejderkorpset, BBU, skolerne i BaptistKirkens bagland, og de menigheder, der gør det godt lokalt. Vi bør skabe et nationalt tilbud for kristendomsklassen.

BaptistKirken har mistet sin betydning for de lokale menigheder. Menighedsmodellen er under pres. Tanken om, at man er livslangt loyalt menighedsmedlem i en lokal menighed med en altnulig-præst, hører fortiden til. Derfor er mange af vores menigheder reelt ikke levedygtige på sigt. Fremtiden kalder på større enheder med tættere samarbejde i forpligtende fællesskaber.

Der er en generel mangel på inspiration og engagement. Folk har mistet modet og glemt meningen med at være kirke. Vi skal genfinde inspirationen og handle ud fra den. Vi skal have selvtilliden tilbage som kirkesamfund. Det gælder både teologi, spiritualitet og mission.

Læs en længere udgave på www.baptist.dk.

»» Vi skal have selvtilliden tilbage som kirkesamfund. ««

BaptistKirken er nødt til at finde en ny vej

På Landskonferencen under Sommerstævnet på Lindenberg fortalte BaptistKirkens formand Vibeke Dalsgaard om ledelsens overvejelser i forhold til en gennemgribende fornyelse af BaptistKirken.

[≡] Henrik Andersen

[📷] Pablo Garcia Saldana – Unsplash

» Hvis vi oplever, at et vandrør springer i vores hus, så får vi det ordentligt repareret. Hvis vi efter et stykke tid oplever, at endnu et vandrør springer, så bliver vi noget bekymrede. Men vi får det igen repareret ordentligt. Sker det endnu engang, vil den ansvarlige husejer vælge at få tjekket hele installationen igennem for at være sikker på, at alt er i orden og fungerer!»

Sådan indledte Vibeke Dalsgaard, formand for BaptistKirken, sin redegørelse for ledelsens overvejelser om udvikling af BaptistKirken. Dermed ønskede hun at fortælle, at BaptistKirkens ledelse har erkendt udfordringerne over tid. Udfordringer vi skal arbejde med, hvis vi fortsat vil være et tilbud til mennesker, der søger Jesus Kristus.

På et to-dages møde i april måned 2023 samlede ledelsen op på erfaringerne og udpegede fokuspunkter for den proces, der skal ende med et forslag om en ny vej fremad.

Revitaliseringsprocessen

Foreløbig er tre hovedpunkter udpeget:

- støtte og forventning til menighedernes udvikling og mission
- udrustning af præster og lægfolk
- oprustning af børne- og ungdomsarbejdet – herunder kristendomsklasserne – med følgepunktet:
- arbejdet med BaptistKirkens organisation og struktur

Udvikling af menighederne

Vibeke Dalsgaard pegede på det faktum, at flere menigheder er lukket de seneste år. Andre menigheder skrumper, og aldersgenemsnittet er stigende. Stadig flere menigheder har svært ved at få den daglige drift til at hænge sammen. Ledelsen har et ønske om, at BaptistKirken som organisation kan hjælpe og

støtte en proces, hvor menigheder finder løsninger, der skaber attraktive fællesskaber.

Præster og lægfolk

Det er ledelsens opfattelse, at menighederne er nødt til at »gøre sig lækre« for at tiltrække »præste-kandidater«. Det gælder fx ordentlige ansættelsesforhold, løn, fællesskab med andre præster, et støttende menighedsråd og mulighed for efteruddannelse.

Børn og unge

Det blev præciseret, at arbejdet med at opruste børne- og ungdomsarbejdet skal ske i dialog med både Danske Baptisters Spejderkorps og Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund.

En særligt presserende udfordring er kristendomsklasserne. Alt for mange steder sidder ganske få unge alene med en underviser. Det er ikke attraktivt for teenagere, der har brug for socialt fællesskab.

Organisation og struktur

Dette punkt betragter ledelsen som et følgepunkt. Det er naturligt at diskutere organi-

»» Det er udfordringer vi skal arbejde med, hvis vi fortsat vil være et tilbud til mennesker, der søger Jesus Kristus. ««

» Her beslutter vi en ny vej frem og giver hinanden håndslag. «

sationens struktur, når vi som kirkesamfund finder en ny vej.

Processen frem mod en ny fælles vej

Den foreløbige plan for processen ser sådan ud:

- Frem mod foråret 2024 afholder ledelsen en række møder, hvor de fire punkter diskuteres. Ledelsen vil søge inspiration og lytte til erfaringer fra repræsentanter fra andre kirkesamfund og indkalde personer, der repræsenterer et bredt spektrum af BaptistKirken.
- Menighederne vil blive inddraget gennem en skriftlig undersøgelse i vinteren 2023-2024.
- I løbet af foråret 2024 forventer ledelsen at have en skitse klar. Den vil blive diskuteret med menighederne på møder rundt omkring i landet. Herefter udsendes et nyt, gennemarbejdet udspil.

Den 7.-9. juni 2025 (bemærk ændret dato) afholder vi synode. Her beslutter vi en ny vej frem og giver hinanden håndslag på, at beslutningen forpligter både menighederne og BaptistKirken.

Vibeke Dalsgaard afsluttede indlægget med en opfordring til Landskonferencens deltagere: »Vi forventer, at I taler om det i menighederne, og vi forventer, at I tager stilling gennem konstruktive tilbagemeldinger til ledelsen.«

Læs også en mere udførlig artikel om Vibeke Dalsgaards indlæg på www.baptist.dk/kirkeliv.

Fra ris med ske til smørrebrød med kniv og gaffel

Da Zing Tha Par Chia To kom til Danmark som flygtning fra Myanmar, blev hun udsat for et stort kulturchock.

»» Når der er noget hun ikke forstår, er der sikkert også andre, der undrer sig. Derfor spørger hun. ««

Zing Tha Par Chia To

- uddannet social- og sundhedsassistent og arbejder i hjemmeplejen i Ølgod
- gift med Bik og har tre børn på 11, 9 og 7 år
- medlem af Chin Bethel Church i Skjern

[≡] Renathe Zimmermann

[📷] Private

Zing Tha Par Chia To havde fuldført 10. klasse og arbejdede som butiksassistent, men der tegnede sig ikke en god fremtid for hende i Myanmar. Derfor greb hun muligheden for flugt for at få et godt liv. Zing rejste til Danmark via Malaysia, hvor hun mødte sin kommende mand, Bik.

Et voldsomt chok

I Danmark kalder man selv ukendte mennesker ved fornavn, og man har øjenkontakt. Det ramte Zing og Bik voldsomt, da de kom hertil, for i Myanmar er det grænseoverskridende og frækt.

Parret kom til at bo hos en svoger og svigerinde, som havde seks års erfaring i Danmark, og det var godt. Men svigerinden var meget resolut og serverede straks smørrebrød med kniv og gaffel, men hvad stiller man op med det, når man er vant til at spise ris med ske og hånd? De gjorde, som de fik besked på, og fik lært at spise som danskerne.

I sprogskolen mødte hun åbne og udspørgende lærere. Det oplevedes også underligt og fremmed. Det var ukendt i Myanmar. Til gengæld var det positivt og rart at blive mødt med tillid, og i Ølgod, hvor de kom til at bo, var der mange etniske danskere, der hjalp med de mange praktiske opgaver, som følger med, når man skifter land. Man er sårbar og usikker, så det var betydningsfuldt at møde mennesker, der viste næstekærlighed i form af tid og praktisk hjælp.

»» De gamles behov for nærvær og omsorg skal dækkes af den nærmeste familie. ««

Familiesammenhold

Der er meget fra Myanmar, der ikke længere fylder hos Zing, men hun har en stærk overbevisning om, at det er vigtigt at have stor omsorg for de gamle og svage. Danskernes familiesammenhold opleves ikke så stærkt som i Myanmar, og det savner hun. Zing synes, det er fint, at gamle mennesker er på plejehjem, men hun lægger i sin opdragelse vægt på, at de gamles behov for omsorg og nærvær skal dækkes af den nærmeste familie.

Heldigvis dannede Biks familie, en dansk reservebedste og et burmesisk reservebedste-forældrepar et tæt netværk omkring dem. Det var en stor hjælp, da børnene var små, og savnet af det velkendte og familien i Myanmar var størst.

Børnene føler sig danske. I begyndelsen af deres institutionsliv var der misforståelser, som skyldtes forskellige tolkninger af beskeder og regler. Nu er Zing enig i, at rammerne og reglerne er til for at få hverdagen til at fungere godt for børnene, og hun oplever, at der er god kontakt.

I Myanmar betyder det meget, at man besøger venner og familie hyppigt og spontant. Det er et savn, og Zing mener, at de uplanlagte og spontane besøg er en mangel i den danske kultur.

Livet i menigheden

Sammen med familien har kirken og den levende tro en høj prioritet for Zing og hendes

familie. Lovsangen fylder en del, og der er altid program for både voksne og børn. Det er vigtigt for Zing og hendes mand, at børnene møder sproget og kulturen i kirken, og det føles godt at udtrykke sig på eget sprog. Det er et stort ønske hos Zing og Bik, at børnene hører Guds ord og tager det til deres hjerter, og derfor sendes de også i Indre Missions juniorklub.

Et anderledes liv

Zing har fået lært, at det er fint at andre sig, og at stå ved, hvem man er. Når der er noget, hun ikke forstår, er det sikkert også andre, der undrer sig. Derfor spørger hun. Hun har lært at udtrykke sig og mener, at der skal tales om det, der er udfordrende. Vi er sammen om at løse udfordringerne.

Zings liv har ændret sig meget siden ankomsten. Hun er i dag taknemmelig for sit liv i Danmark og priser Gud. Men det har været svært. Der blev brugt mange kræfter på sproget, som var det sværeste, og på at integrere sig. Presset på en flygtningefamilie er stort, fordi krav om fuldtidsarbejde uden plads til sygdom eller ekstra fritid betyder, at sindet aldrig er i ro. Det er meget svært at få dansk statsborgerskab, og det kræver meget papirarbejde og fysisk fremmøde. Heldigvis er burmeserne gode til at hjælpe hinanden.

Elsk din næste – og du har vor Herre som rejsefælle

Ja, jeg tror på Guds eksistens og på Kristus, og jeg tror på det vigtige i at være et menneske i Guds billede.

[≡] Henning Kiel

[📷] Kristian Kiel

At jeg gerne vil være kristen, har fået mig til at tænke. Da jeg var ung, fik det mig til at blive militærnægter, fordi jeg jo måtte gøre noget rigtigt i mit liv. Det blev til 15 måneder på Kirkens Korshærs herberg i Aalborg, hvor jeg lærte noget om forkyndelse og om, hvor vigtigt det er at *ville* lytte. Jeg er jo ikke udstyret med englevinger og er ikke god til undere, men jeg har fået to ører og kun én mund. Så jeg tænker: »Fortæl om Jesus, om nødvendigt med ord.«

Vend den anden kind til

En gang kendte jeg en stor slagsbror, der havde mange ophold på »hotel tremmely« bag sig. Når jeg besøgte ham, var det ofte for at låne ham en 100 kr. seddel, som jo ofte gik til øl. Men selvfølgelig talte vi også sammen, og en gang kom jeg til at sige: »Det væsentligste,

du kan gøre ved dit liv, er at lære at vende den anden kind til!« Det fik en stor betydning for ham. Han vendte det mange gange med sig selv i de fire-fem år, der gik, før han døde af druk.

Del med andre

Jeg tror også på, at vi skal dele med andre. Både de små og store ting har betydning, og

jeg havde og har en bil og kan køre for andre, så det er blevet til mange ture.

Mange mennesker har fortalt deres livshistorie til mig, men jeg *gør* intet for at lokke en historie ud af nogen. Historierne kommer helt af sig selv, når bare jeg vil lytte. Nogle gange er der plads til et Guds ord på vejen; andre gange ikke.

»» Historierne kommer helt af sig selv, når bare jeg vil lytte. ««

BaptistKirken ansætter en integrationsmedarbejder

Baptistkirken er det danske kirkesamfund, som har flest menigheder med rod udenfor Danmark.

[≡] Vibeke Dalsgaard
[📷] Bent L. Hansen

Vi har afrikanske, spanske og internationale menigheder, men de fleste etniske menigheder har mennesker, som er kommet fra Myanmar. Når vi skal integrere menighederne fra Myanmar i BaptistKirken og det danske

samfund, oplever vi sproglige og kulturelle forskelle. Det har været en gave og en opgave. Ledelsen oplever lige nu en åbning i dialogen med vores chin menigheder (fra Myanmar), og den ønsker vi at udbygge og forstærke.

Ledelsen har derfor besluttet at ansætte Biak Chin Par Lian – bedre kendt som Chin Chin – som integrationsmedarbejder fra 1. august 2023 til 31. december 2024 i en 20% stilling. Chin Chin har i forvejen lavet rigtig meget frivilligt arbejde for BaptistKirken, men arbejdet er så vigtigt, at vi nu giver en løn for

det. Chin Chin blev valgt til ledelsen i 2022, men er med ansættelsen udtrådt.

Vi ser frem til det fortsatte samarbejde og glæder os over, at Chin Chin har stillet sig til rådighed.

Navne

Døbte

Bornholm

20.07.2023: Martha Kofoed, f. 12.08.2009

Brande

27.08.2023: Jakob Kyed, f. 28.12.2012

Hjørring

20.07.2023: Noah Krogh Hyldegård, f. 31.05.2007

Midtsjælland

20.07.2023: Thierry Kataronge, f. 30.01.2007

Roskilde

20.07.23:

Samuel Gertsen, f. 27.01.2005

Frida Rusch Svendsen, f. 22.07.2002

Oliver Krogstrup, f. 28.10.2004

Ida Mai Kjær Kofoed, f. 09.05.2010

Lone Lønning Andersen, f. 19.03.1969

Michael Jepsen, f. 25.11.2013

Anna Rask Hansen, f. 11.01.2011

Aarhus

09.04.2023: Heidi Lynn Glerup Møller, f. 31.01.2006

Optaget

Frikirken i Sæby

25.06.2023: Winnie Andersen, f. 29.12.1978

Pandrup

03.09.2023: Lydia Etscorn, f. 15.07.1953

Roskilde

13.08.2023: Hanne P. Sørensen, f. 06.08.1985

Sindal

07.05.2023: Ronnie Jan Rotbøll, f. 14.12.2000

Døde

Baptistkirken Bornholm

Finn Frederiksen, født 13.05.1936,

døbt 09.11.1958 i Nexø, døde 15.07.2023

Jytte Holm, født 16.06.1938,

optaget 03.06.2018, døde 15.07.2023

Bethelkirken

Birthe Maria Rosendahl, født 21.02.1967,

døbt 08.01.1989, døde 23.02.2023

City Kirken

Linna Alice Marie Nysom, født 26.01.1929,

døbt 06.04.1947 i Fredskirken, døde 18.05.2023

Hjørring

Ole Langthjem Christensen, født 23.12.1962,

døbt 13.06.1976 i Hjørring, døde 07.08.2023

Holbæk

Mary Nielsen, født 10.08.1926,

døbt 02.07.1939 i Brande, døde 06.08.2023

Karmelkirken

Knud Jørgensen, født 08.05.1938,

døbt 30.11.1952 i Karmelkirken, døde 03.08.2023

Korskirken Herlev

Bent Larsen, født 25.07.1930,

døbt 19.03.1944 i Aalborg, døde 20.05.2023

Hanna Kristensen, født 30.12.1935,

døbt 18.11.1951 i Kristuskirken, døde 13.06.2023

Inge Lis Sørgaard, født 22.05.1926,

døbt 20.02.1944, døde 25.08.2023

Tølløse

Borghild Ackermann, født 02.11.1946,

døbt 09.04.1961 i Tølløse, døde 14.04.2023

Alle i Vrå kender baptistkirken

Både kirkens indretning og bønner: »Gud, tak for kaffen. Tak for Bibelen og tak for fællesskabet« afspejler Vrå menigheds lune – og dens lyse, men også dybe sammenhængskraft.

[≡] Jamie Lynn Cunningham

[📷] Private

Vrå Baptistkirke ligger med sine nyrenoverede lokaler, spejderhytter, bålplads og grønne arealer i hjertet af byens nyetablerede kulturområde. Her står kirken side om side med det topmoderne idrætscenter og Vrå Børne- og Kulturhus, der fik prisen som »Årets skolebyggeri 2022«.

Kaffe, Bibelen og fællesskabet

Vrå gemmer på flere succeshistorier. Menigheden blev stiftet i 1886 og har været igennem flere omstillinger, men selv corona-nedluknin-

gen har ikke kunnet kvæle menighedens mange aktiviteter. Statistikken viser 108 medlemmer og menigheden har en interessant aldersfordeling. De har nemlig mange flere aktive medlemmer i den ressourcestærke midaldrende gruppe, end de har i aldersgruppen 60+. Og mange har hænderne skruet helt rigtigt på.

Som regel ses 30-50 personer til søndagsgudstjeneste, og over 50 personer får kirkens mange aktiviteter til at køre på skinner. Hvem ville ikke ønske sig et madhold med en tidligere konditor, en teknikgruppe med lyd, lys og teknik styret af en kvalitetsbevidst elektriker og en kirkebygning med kunst, møbler og indretning præget af renovering i 2020, foretaget af flere kreative håndværkere og designere?

Kvalitetssikring

Menigheden nyder hinandens selskab på tværs af generationerne, især udendørs. Gåtur-gruppen traver ugentligt, og nogle naturlade mænd har udvidet konceptet til andagt, en overnatning i shelter og rundstykker. Her tales under den åbne himmel med andre end dem, man plejer, og om mange forskellige emner – ud over hvilken rute man skal tage helt til Hirtshals!

Spejderne, Danmarks tredjestørste baptistspejderkreds, nyder de gode faciliteter både inde og ude. De er en integreret del af Vrås kirkeliv. Alle i byen kender kirken, for mange af byens børn kommer her i værkstedet, hytterne og ved bålpladsen hos baptistspejderne.

Der er brug for flere hænder for at kvalitetssikre aktiviteterne for de ca. 70 spejdere. Familiespejd er kommet på programmet siden 2020, og menigheden har store forventninger

»» Alle i byen kender kirken, for mange af byens børn kommer her i værkstedet, hytterne og ved bålpladsen hos baptistspejderne. ««

» Menigheden nyder hinandens selskab på tværs af generationerne, især udendørs.«

til det nye præstepar, Maria og Gert Bjørsted, i forhold til udvikling af børne- og ungearbejdet. Et stort håb om at etablere fast børnekirke kan tydeligt ses af børnelokalets nye klatrevæg og miniteater. De større børn har fået store lædersofaer og bordfodbold samt et lille tekøkken, når der skal hygges.

Særligt nærvær

Menighedslejr og fællesskabsgudstjenester er også meget populære. Flere oplever en større tilslutning, siden pandemien gjorde det nødvendigt at tænke kreativt. Og de sociale og åndelige tiltag i menigheden har også været med til at styrke sammenholdet, selv om mange

fortæller, at de altid har oplevet en særlig omsorg for hinanden i kirken. Flere beretter endda om et helt særligt nærvær under nogle af de anderledes aktiviteter under corona-nedlukningen. »Det har ændret min måde at være på. Jeg er mere nærværende, når vi er kun få, frem for at jeg zapper rundt«, siger et aktivt medlem. Og de oplevelser har fået flere til at sænke tempoet og komme hinanden nærmere.

Især i to husgrupper mærker man et særligt bånd til hinanden. Hos det nyligt pensionerede præstepar, Anne-Marie Winther og Søren Højbak Jonassen, mødes seniorgruppen med mindst tre slags af alt: Bibeludgaver, ost, kaffe m.m. »Medmindre fasten gør, at vi skærer ned til en

slags ost«, griner de. »Pigegruppen« deler også liv og bøn, når de ikke er i gang nede i kirken.

Og harmonien i menigheden mærkes derudover, når lovsangsgruppen synger for i kirken. Der er et fælles håb om et tættere samarbejde kirkerne imellem i Vrå. Og der var 100% enighed, da det nye præstepar blev valgt. Og det er ik' så ring endda.

Læs også

Bodil Lanting: »Maria og Gert bliver præstepar i Vrå Baptistkirke«, Udfordringen 4. aug. 2023 eller på <https://udfordringen.dk/2023/08/ maria-og-gert-bliver-praestepar-i-vraa-baptistkirke/>.

Sundhedsarbejde i Myanmar

1. februar 2021 står stadig som en sort dag i Myanmar historie. Den dag gennemførte landets væbnede styrker et militærkup.

[M] Morten Kofoed

[C] Chin Health Organisation

Den 1. februar 2021 anholdt militæret i Myanmar ledende medlemmer af regeringen og sendte dem i fængsel/husarrest – heriblandt nobelpristageren Aung San Suu Kyi, der har været landets leder, siden et skrøbeligt demokrati blev indført i 2015.

Militærets officielle udlægning er, at der foregik valgsvindel ved valget i 2020, men årsagen til kuppet er mere kompleks. Mere reelt er nok tabet af indflydelse og adgang til ressourcer og privilegier for generalerne. Ingen internationale observatører har kunnet påvise uregelmæssigheder ved valget. Som følge af kuppet er der indført økonomiske sanktioner, der desværre ikke har hjulpet det store. Taberne i spillet om magten er som så ofte de mest udsatte.

Sundhedssektoren – et af ofrene

Banksektorens nedsmeltning i Myanmar bevirker, at man ikke kan overføre penge til Myanmar ad officielle kanaler. Derudover lider også sundhedssektoren. Allerede inden kuppet havde mange indbyggere ringe adgang til

sundhedsydelse. Især i landområder var adgangen til sundhedsfaciliteter begrænset.

Mange – også i sundhedssektoren – støttede op om den såkaldte *Civil Disobedience Movement*¹ og nægtede at arbejde. Siden blev de fyret fra deres jobs. Derfor er sundhedssektoren nærmest kollapsede. Samtidig med at etniske minoriteter fortsat udsættes for overgreb og væbnede angreb fra juntaens soldater, har det gjort en i forvejen slem situation endnu værre.

Alt dette har medført, at mange er internt fordrevet eller flygtet helt ud af Chin Staten. Omkring 40.000 opholder sig nu i delstaten Mizoram i Indien.

Hjælpen når frem

Selvom det er svært at hjælpe de mange udsatte i Chin Staten, og man ikke kan benytte det officielle banksystem, når hjælpen frem. Vi har i samarbejde med *Chin Health Organisation* (CHO) hjulpet udsatte grupper i over halvdelen af Chin Statens over 1.500 landsbyer. Mere end 60.000 af Chin Statens godt 500.000 indbyggere har indtil nu fået hjælp fra CHO.

CHO har bidraget med mobile klinikker, hvor man både har vaccineret børn, givet fødsels-hjælp, uddelt mad, behandlet for malaria og andre sygdomme samt oplyst om ernæring, covid-19 og reproduktiv sundhed. Der er krigshandlinger i området, og der anvendes landminer, så man amputerer også ben og

»Mange er internt fordrevet eller flygtet helt ud af Chin Staten.«

»Taberne i spillet om magten er som så ofte de mest udsatte.«

behandler for andre krigsrelaterede skader.

Det er ikke kun i Myanmar, at CHO hjælper. Også de mange flygtninge i Mizoram assisteres i det omfang, der er midler til det. De mobile klinikker kommer rundt i flygtningelejrene og kan afhjælpe den værste nød.

CHO er en uafhængig organisation, men de fleste af de ledende personer har baptistbaggrund. CHO støttes også af andre kirker og af FN.

Stor tak – men fortsat mange behov

Som danske baptister og i samarbejde med *Chin Christian Association – DK* har vi indsamlet mere end 200.000 kr. til sundhedsarbejdet.

Vi har modtaget stor tak for det bidrag. Den bringes hermed videre.

Vi vil gerne fortsætte med at støtte arbejdet i Myanmar. Vi håber, at vi med dit bidrag også fremover kan støtte de mobile klinikker, der trods svære forhold kan være forskellen på liv og død for vores søstre og brødre i Myanmar. Send dit bidrag til MobilePay 911 118 eller kontronr. 3201 10042878 mærket »Myanmar«.

Sundhedspersonale arbejder i de mobile klinikker i Mizoram/Hakha

1 Civil Disobedience Movement – Den civile ulydighedsbevægelse – viste med demonstrationer den folkelige modstand mod militærjuntaens magtovertagelse i februar 2021.

Min offergave skal være at kigge lige ud

I 1. Samuels Bog læser vi om, at israelitterne kun sjældent hører fra Gud, men så ændrer det sig til, at Herren bliver ved med at vise sig. Nøglen er, at de igen begynder at tjene Gud med ét hjerte.

[≡] Aimée Kjær Kofoed

[📷] Lech Naumovich - Unsplash

Begge de kirke-stævner, vi var til i år, havde som rød tråd ›enhed‹. Og da jeg hørte streamingen fra Mosaiks åbningstale, var jeg ved at falde bagover. Guess what: Enhed.

I Det Gamle Testamente skildres israelitternes nærmest cykliske rytme: Tæt på Gud og væk fra Gud. Den varer ca. 400 år hver gang. Med Jesus' indtræden splintres glasset mellem mennesket og Gud, og vi kan nærme os Gud som vores far. Ufatteligt, vi kan nærme os universets Herre, og han vil os og elskede os først. Vi skal bare elske ham tilbage. Det er vi født til. Det skal være vores livs aftryk.

Nøglen er, at vi ikke har travlt med at skæve til hinandens offergave, men selv løber for at vinde. Det ville være katastrofalt, hvis cykelrytterne begyndte at kigge på hinanden, mens de besteg Alperne. Vi skal løbe ved siden af hinanden – for at vinde – og altid og ufravigeligt se på Gud.

Fokus på opgaven

Mine bedsteforældre var missionærer i Congo,

og de holdt nogle år juleaften sammen med Rose, en enlig, tysk missionærkvinde, som boede langt borte. Min mor og bedsteforældre talte om hende med dyb respekt.

Et sommerstævne blev alle missionærer inviteret frem for at modtage fælles forbøn. Der var fuldt oplyst – ingen røg eller opkogt stemning i salen. Jeg gik frem sammen med min mor og kusine, som begge var opvokset i Afrika. Og pludselig mærkede jeg en slaphed og en svag rysten i kroppen. Vi stod lige bag ved Rose. Det var den eneste gang, jeg mødte hende. Hun delte med os, at hver gang hun havde rejst et sundhedscenter og var taget videre, var det gået til grunde kort tid efter. Hele hendes tjeneste for Gud i Congo var en lang perlerække af sundhedscentre, som var gået til grunde igen.

Den historie har jeg aldrig glemt. Mødet var stærkt og forunderligt for mig personligt. Her stod jeg med tre ydmyge og nærmest usynlige Herrens tjenerinder. Og i deres nærhed rystede jeg. I mit hjerte var der ingen tvivl. Rose var en gigant i Guds rige. Hun havde hele sin opmærksomhed rettet på ét fokuseret mål.